

Bruger et saa overordentlig ringe og forsvindende Offer, at naar vi tage Hensyn til, at det paa den ene Side gjælder om at tilvejebringe en Indtægt for Statskassen, som ikke er saa ganske ubetydelig og paa den anden Side tilvejebringer Betingelsen for at kunne affasse andre langt mere direkte og trykkende Bykder, kan man aldeles ikke være enig med de Herrer, at denne ringe Forøgelse af Brændevinsafgiften virkelig skulde være nogen for den fattige Klasse i Forhold trykkende Byrde. Jeg vil imidlertid lade dette Spørgsmaal ligge og kun bede de Herrer overveje, at naar man beständig her taler som om de der forsvare den lavere Brændevinsafgift, staa som Talsmænd for den fattige Klasse, saa maa jeg dertil sige, at dertil have de intet særligt Mandat; vi staa Alle her som Talsmænd for de fattigere Klasser, fuldkommen lige saa godt vi, som ere imod den overhaandtagende Forbrug eller overhovedet den overdrevne Nydelse af Brændevin, som de, der tale for den frie Afgang dertil. Vi staa her med Overbevisning om, at vi efter vor Samvittighed lige saa fuldt forsvare de fattigere Klassers Interesser som de, der ved at give fri Afgang til Nydelsen af Brændevin sige, at de gjøre det. Jeg skal ikke oplaste nogen Tvivl om, at de Herrer, som tale imod denne forhøiede Brændevinsafgift, gjøre det i den Tro, at de forsvare de fattigere Klassers Interesser; men jeg benægter de Herreres Ret til at oplaste den fjerneste Tvivl om, at vi, der søge at lægge saa høj en Afgift paa Brændevin som muligt, gjøre det med ligesaa kjærligt Sind mod den fattige Klasse, som de handle. Efter at have udtalt, hvad jeg i denne Retning vilde bemærke, skal jeg nævnte et Punkt, hvori jeg kan være enig med de Herrer. Naar de have sagt: Naar vi komme til Tolden paa Vin og Fyrusartikler, vilde I saa huske paa, hvad I her haavd udtalt, saa svarer jeg dertil: Deri er jeg enig med de Herrer; denne Opfordring kan jeg tiltræde. Jeg kan sige, at jeg er ikke saa enig med den høitærede Finansminister's Udtalelser idag og ved tidligere Leilighed om, at Afgiften paa Vin nødvendigvis maa staa i et vist Forhold til Afgiften paa Brændevin. Jeg tror, at Afgiften paa Vin kunne

vi, selv om Brændevinsafgiften bliver nok saa lav, vel spænde høit i Betret, og jeg tror ikke, at vi derved tilfoie de bedre stillede Klasser noget Ulykke, lige saa lidt som vi forøge Ulykkerne for de fattige Klasser ved at sætte Brændevinsafgiften høiere.

Formanden: Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: S. Ree, Ulstrup, Hindenburg, Chr. Rimestad, Rosod, E. Larsen, Sager, C. B. Rimestad, Schönheyder, C. B. Nyholm, Næsilg, Casse, Brin, Luren og S. M. Mørk. Ordet er begjæret af de ærede Medlemmer for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), Odense Amts 5te Valgkreds (S. M. Petersen) og Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær).

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Forslaget om Afslutning forkastet med 41 Stemmer mod 30.

Forhandlingerne gjenoptoges saaledes.

Frederiksen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) sagde for, da han talte om Skattereformen, at det var ikke rigtigt her at begynde med at forhøie netop Brændevinsafgiften. Deri ligger der to Feiltagelser fra det ærede Medlems Side. For det Første er dette ikke nogen Begyndelse, thi det er ikke hermed, vi ere begyndte i Nar; det høie Thing begyndte med — rigtig nok var det ærede Medlem ikke selv med dertil, men Thinget begyndte med at forkaste Indkomsskatten, Skatten paa de Belhavende. Her er det nu kun det andet Skridt, vi vilde gjøre, og jeg maa fremhæve, at der jo her ikke væsentlig er Tale om at forhøie, men egentlig kun om at reformere Brændevins skatten, indrette den paa en fornuftig og hensigtsmæssig Maade. Det vil man sige Ret til. — Det er underligt at se, hvorledes her under Forhandlingen visse simple Ting, som dog Alle ere enige om, næsten af sig selv løbe bort. Jeg har med Opmærksomhed fulgt en Del af de Talere,